

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.486/2025/65. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2026. január 28. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kötelelességzegéssel üzletszerűen elkövetett vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2025. május 19. napján kihirdetett 24.B.69/2025/49. számú ítéletét Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak bűncselekményeinek minősítése köréből a felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének büntetése [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont]; terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű és Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottak bűncselekményeinek minősítése köréből a 2 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének büntetése [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont]; Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlott bűncselekményeinek minősítése köréből a 3 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének büntetése [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont] történő utalást mellőzi.

A fellebbezéssel érintett vádlottakkal szemben halmazati büntetésként kiszabott pénzbüntetést próbára bocsátás intézkedésre enyhíti.

A próbára bocsátás időtartamát Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak esetében 1 (egy) évben,

Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű vádlottak esetében 1 (egy) év 4 (négy) hónapban,

terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlottak esetében 1 (egy) év 8 (nyolc) hónapban határozza meg.

Figyelmezteti a vádlottakat, hogy a próbára bocsátás intézkedéssel az ítéltábla nem szabott ki büntetést, magát a büntetés kiszabását halasztja el a meghatározott időtartamra. Ha a

próbaidő alatt valamilyen bűncselekményt elkövet, akkor a bíróság a próbára bocsátást megszünteti és büntetést szab ki, míg ha eredményesen, azaz újabb bűncselekmény elkövetése nélkül eltelik, jelen büntetőeljárás büntetés kiszabása nélkül lezárul. Emellett a próbára bocsátást meg kell szüntetni és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 IV. rendű, terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Debreceni Törvényszék a 2025. május 19. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett 24.B.69/2025/49. számú ítéletében a fellebbezéssel érintett vádlottakat az alábbiak szerint mondta ki bűnösnek:

[2] Terhelt1 II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 290. § (1) bekezdés] és felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], valamint felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének bűntettében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont];

[3] Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű, Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottakat vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének bűntettében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont];

[4] terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottakat 2 rendbeli társtettesként elkövetett vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 2 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének bűntettében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont];

[5] Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű vádlottakat 2 rendbeli vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 2 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének bűntettében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont];

[6] Terhelt11 XV. rendű vádlottat 2 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], 2 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 2 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének bűntettében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont];

[7] Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlottat 3 rendbeli vesztegetés bűntettében [Btk. 290. § (1) bekezdés], 3 rendbeli felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében

[Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 3 rendbeli felbujtóként elkövetett információs rendszer megsértésének büntetében [Btk. 423. § (2) bekezdés b) pont].

[8] Ezért az elsőfokú bíróság Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű, Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottakat halmazati büntetésül személyenként 200 napi tételszámú pénzbüntetésre, terhelt6 Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottakat halmazati büntetésül fejenként 250 napi tételszámú, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlottat pedig halmazati büntetésül 300 napi tételszámú pénzbüntetésre ítélte.

[9] A pénzbüntetés egynapi tételének összegét Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak esetében 1200 forintban, a pénzbüntetés végösszegét 240 000 forintban; a pénzbüntetés egynapi tételének összegét terhelt6 Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottak esetében 1500 forintban, a pénzbüntetés végösszegét 375 000 forintban, míg Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés egynapi tételének összegét 1500 forintban, végösszegét 450000 forintban határozta meg.

[10] A vádlottak közül terhelt3, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű és Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű vádlottat fejenként 35 000 forint; terhelt6, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű és Terhelt25 XXXI. rendű vádlottat személyenként 44 450 forint, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű vádlottakat fejenként 49 000 forint; Terhelt17 XXIII. rendű és Terhelt23 XXIX. rendű vádlottat vádlottakat személyenként 28 000 forint, Terhelt18 XXIV. rendű vádlottat 34 400 forint, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlottat 35 560 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte az állam javára.

[11] Az elsőfokú ítélet ellen - a nyilatkozattételre fenntartott határidőben - egyfelől az ügyészség jelentett be fellebbezést Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, terhelt6 Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű, Terhelt20 XXV. rendűI. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak terhére, büntetéseik súlyosítása, a pénzbüntetés egynapi tétel összegének felemelése érdekében.

[12] Az ügyészség fellebbezésében kifejtett álláspontja szerint a fellebbezésével érintett vádlottak esetében az elsőfokú bíróság törvénysértően állapította meg a pénzbüntetések egynapi tételének összegét. A 2024. évi LIV. törvény 196. §-ára figyelemmel a védettségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Korm.rendelet 1. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott és aszerint minősülő védettségi igazolással visszaélés büntette már nem állapítható meg, ezért a cselekményekre az elkövetés idején hatályban lévő büntető törvény helyett az elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvényt kell alkalmazni a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján. Az elbíráláskor hatályos

Btk. 2025. március 1. napjától hatályos 50. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a pénzbüntetés egy napi tételének összegét legalább 1500, legfeljebb 650 000 forintban kell meghatározni. Tekintettel arra, hogy Terhelt1 II. rendű, Terhelt2 IV. rendű, Terhelt6 X. rendű, Terhelt7 XI. rendű, Terhelt12 XVI. rendű, Terhelt14 XIX. rendű, Terhelt15 XX. rendű, Terhelt16 XXI. rendű, Terhelt17 XXIII. rendű, Terhelt21 XXV. rendűII. rendű, Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű, Terhelt23 XXIX. rendű, Terhelt24 XXX. rendű, Terhelt25 XXXI. rendű és Terhelt26 XXXIII. rendű vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által a pénzbüntetés egy napi tétele összegeként megállapított 1200 forint a törvényi minimumként előírt 1500 forintot nem éri el, ezért törvénysértő. Erre tekintettel e vádlottak esetében az elsőfokú ítéletének megváltoztatására, a pénzbüntetés egy napi tétel összegének a törvényi előírásnak megfelelően 1500 forintnál magasabb összegben való meghatározására, melyen felül az ítélet belső arányosságát figyelembe véve terhelt6 Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű és Terhelt20 XXV. rendűI. rendű vádlottak esetében a pénzbüntetés egy napi tételének összegének ezt meghaladó mértékben történő megállapítására tett indítványt.

[13] Másfelől fellebbezéssel élt Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű vádlottak és védőjük a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentése érdekében, Terhelt18 XXIV. rendű és Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottak védője pedig elsődlegesen a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentése, másodlagosan próbára bocsátás intézkedés alkalmazása érdekében.

[14] Terhelt18 XXIV. rendű és Terhelt19 XXV. rendű. rendű vádlottak védője írásban előterjesztett fellebbezésében kifejtettek szerint e vádlottakkal szemben a büntetés célja pénzbüntetés helyett próbára bocsátás alkalmazásával is elérhető, illetve a velük szemben pénzbüntetés mértéke eltúlzott, annak enyhítése indokolt.

[15] Terhelt10 XIV. rendű és Terhelt11 XV. rendű vádlottak védője e vádlottak esetében a büntetés enyhítése céljából bejelentett írásbeli fellebbezésében rögzített indokolása szerint e vádlottak együttműködő, őszinte magatartására, az elkövetés óta jelentős idő elteltére, a vádlottak büntetlen előéletére és az egy kiskorú gyermek közös nevelésére tekintettel a napi tételszám csökkentése mellett alapos a következtetés, hogy a jövőben sem fognak hasonló, egyébként semmilyen bűncselekményt elkövetni. További álláspontja szerint a generális prevenció célja sem indokolja a szigorúbb büntetést, hiszen annak célja már azzal is megvalósult, hogy büntetőeljárás indult. Az a kivételes járványügyi helyzet, amely a vádlottakat ilyen helyzetbe hozta, előreláthatóan az életükben és a ma élő állampolgárok életében már nem fog megismétlődni. Tehát olyan embereket kell az ítéletnek elriasztani a hasonló cselekmény megvalósításától, akiknek az életében nem várható, hogy ilyen helyzet alakulna ismét, amiben esetleg hasonló cselekményt kifejthetnének. Mindezen túlmenően a pénzbüntetések belső arányossága is indokolja a napi tételszám csökkentését, ezért elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatására, Terhelt10 XIV. rendű és Terhelt11 XV. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának mérséklésére, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[16] Terhelt10 XIV. rendű vádlott írásban előterjesztett fellebbezésében büntetlen előéletére, beismerő vallomására, megbánó magatartására, az eljárásban tanúsított együttműködésére tekintettel a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentését, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[17] Terhelt11 XV. rendű vádlott a büntetés enyhítését célzó írásbeli fellebbezésében büntetlen előéletére, megbánó magatartására, beismerésére, bűnsegédi minőségére figyelemmel a pénzbüntetés napi tételszámának csökkentését tartotta indokoltnak, melynek alátámasztására hangsúlyozta, hogy a védettségi igazolvány megszerzésére való

döntését részben az befolyásolta, hogy édesanyja akkoriban súlyos beteg volt és a vele való kapcsolattartás nehézségekbe ütközött. Másodlagos indítványa az ügyészi fellebbezés elutasítására, az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

[18] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.243/2025/2. számú átiratában a vármegyei ügyészség által bejelentett, az ott megjelölt vádlottak terhére szóló fellebbezést annak indokai alapján fenntartotta, a védelmi perorvoslatokat alaptalannak találta. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése szerinti tanácsülésen az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezésben írt vádlottak vonatkozásában történő megváltoztatására, büntetések súlyosítására, egyebekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[19] Terhelt8 XII. rendű és Terhelt9 XIII. rendű vádlottak védője a fellebbviteli főügyészség indítványa kapcsán előterjesztett írásbeli észrevételében rögzített álláspontja szerint az elsőfokú ítélet törvényes, védenekik beismerésére tekintettel megalapozott és méltányos, a pénzbüntetés napi tételének összege nem sérti a Btk. 50. § (3) bekezdésében írtakat, a törvényes kereten belül van, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[20] Terhelt22 XXV. rendűIII. rendű vádlott védője írásbeli észrevételében utalt a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésében írtakra és arra, hogy a védettségi igazolással való visszaélés elleni fellépésről szóló 220/2021. (V. 1.) Korm.rendelet 1. § (1) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságának kérdésében az időközben hatályon kívül helyezett jogszabály nem volt törvény, így a Btk.-nak az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos rendelkezései voltak vizsgálандók és összehasonlítандók, ezek közül pedig az elkövetéskori szabályozás enyhébb. A Btk. 2. § (1) és (2) bekezdésének helyes értelmezése alapján az elsőfokú bíróság megfelelően járt el a pénzbüntetés egy napi tétel összegének meghatározásakor XVIII. rendű vádlott esetében, ezért a büntetés súlyosításának nem lehet helye.

[21] Terhelt26 XXXIII. rendű vádlott védőjének írásbeli észrevételében a Btk. 2. §-ában írt rendelkezést a Btk. 1. §-ában foglalt törvényesség elvével összhangban értelmezve kifejtette, hogy alkotmányjogi kérdéseket is felvetve az elbíráláskor már nem hatályos Korm.rendelet mivel nem volt törvény, ezért jelen esetben csupán a Btk.-nak az elkövetéskori és elbíráláskori hatályos rendelkezései vizsgálhatók és összehasonlíthatók, melyek közül az elkövetéskori szabályozás az enyhébb. Az elkövetéskori Btk. 50. § (3) bekezdése a pénzbüntetés egy napi tételének összegét legalább 1000 forintban rögzítette, ami 2023. szeptember 1-től nőtt legalább 1300 forintra, míg az elbíráláskor és jelenleg az egy napi tétel minimális összege 1500 forint. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Btk. 1. § (1) és (2) bekezdése, valamint a 2. § (1) és (2) bekezdéseinek helyes értelmezése alapján a törvénynek megfelelően járt el a pénzbüntetés egy napi tétele összegének meghatározásakor, ezért súlyosításnak nem lehet helye.

[22] Terhelt15 XX. rendű vádlott védője írásbeli észrevételében a fentebbi okfejtéssel egyezően kifejtette, hogy mivel az elbíráláskor már nem hatályos Korm.rendelet nem volt törvény, ezért a Btk. 1. § (1) és (2), valamint a Btk. 2. § (1) és (2) bekezdéseinek helyes értelmezése alapján csupán a Btk.-nak az elkövetéskor és az elbíráláskor hatályos rendelkezései hasonlíthatók össze, melyek közül az elkövetéskori szabályozás enyhébb, ezért az elsőfokú bíróság megfelelően határozta meg a pénzbüntetés egy napi tételének összegét, a büntetés súlyosításának helye nem lehet.

[23] Terhelt18 XXIV. rendű és XXV. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a fellebbezésében írtakat változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint e vádlottakkal szemben alkalmazott büntetés nem áll arányban a társadalomra veszélyességükkel és az ügyben felmerült nagy számú enyhítő körülménnyel. Hangsúlyozta, hogy XXIV. és XXV. rendű. rendű vádlottak már tanúvallomásukban önmagukra terhelő,

lényegében beismerő vallomást tettek, mellyel nagymértékben hozzájárultak a büntetőeljárás eredményes lefolytatásához. Az előkészítő ülésen fenntartva a tanúkenti kihallgatásuk során előadottakat, a vádiratban foglaltakkal egyező, bűnösségükre is kiterjedő részletes beismerő vallomást tettek, elismerték a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését. Összinté megbánást tanúsítottak, részletesen előadták, hogy mi vezérelte őket a cselekmény elkövetésében. Belátták, hogy egy hirtelen, meggondolatlan és rossz döntést hoztak. Kiemelte azt is, hogy a vádlottak a védeltségi igazolványt nem használták fel, előnyre azzal nem tettek szert. További álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe XXIV. és XXV. rendű. rendű vádlott esetében az enyhítő körülményeket, nem kellően értékelte a cselekményüket övező körülményeket. Kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet [62] bekezdésében ugyan rögzítésre kerültek azon vádlottak, akik tekintetében az elsőfokú bíróság figyelembe vette a kiskorú gyermekről való gondoskodást, de közöttük XXIV. és XXV. rendű. rendű vádlottak nem szerepelnek. A közel öt év eltelte után a cselekmény társadalomra veszélyessége már igen csekély, a vádlottak büntetlen előéletűek, a cselekmény elkövetése óta sem volt összeütközésük a törvénnyel, már az is kellő büntetés volt számukra és kellő visszatartó erővel bírt, hogy az elmúlt években büntetőeljárás hatálya alatt álltak. Összességében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatására, XXIV. és XXV. rendű. rendű vádlottakkal szemben próbára bocsátás intézkedés alkalmazására, másodlagosan a pénzbüntetés napi tételszámának enyhítése mellett alacsonyabb összegű pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

[24] A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet elleni szankciós fellebbezéseket a Be. 598. § (2) bekezdése alapján a fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően a törvényi előfeltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsulésen bírálta el. A Be. 592. § (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság tanácsulésen határoz akkor is, ha az ítélet ellen a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést és a tényállás megalapozott vagy a vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) vagy c) pontján alapul és a nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését az ügyészség, a vádlott vagy védő, illetve a fellebbező nem indítványozza. A felülbírált ügyben kizárólag a büntetések súlyosítása és enyhítése érdekében került sor fellebbezések bejelentésére, nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését a törvényben jogosult perbeli főszemélyek (ügyészség, vádlottak, védők) nem indítványozták, más fellebbező pedig nem volt, így a tanácsulésen való elbírálás törvényi feltételei fennálltak.

[25] A büntetések súlyosítását célzó ügyészségi perorvoslat alaptalannak, míg a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezések alaposnak mutatkoztak.

[26] Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett perorvoslatok irányára tekintettel, miszerint azok kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kerültek bejelentésre, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett részét bírálta felül, figyelemmel a Be. 590. § (3) bekezdésére, valamint a Be. 590. § (9) bekezdésére, amely szerint csak a jogorvoslattal érintett vádlottakra terjedt ki a korlátozott revízió.

[27] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésekre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értelmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a

másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[28] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[29] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le és a bűnösséget beismerő nyilatkozatok elfogadása törvényesen történt [Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pont]. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető, de ilyenre a fellebbezések nem is hivatkoztak.

[30] A fentiek szerint a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel mértékes fellebbezésnél az elsőfokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes, mely kötöttség a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontjában meghatározott, úgynevezett történeti tényállásra vonatkozik.

[31] Ugyanakkor a terhelt személy körülményeire, előéletére vonatkozó adatok nem a történeti tényállás részei, hanem az ügydöntő határozat önálló tartalmi egysége. Ehhez képest a megalapozottság kérdése a Be. 561. § (3) bekezdésének c) pontját érinti, ekként korlátozott fellebbezés és a korlátozott felülbírálat az említett törvényhely b) pontja szerinti tartalmat, annak felülbírálat során történő kiegészítését, helyesbítését valójában nem akadályozza, nem érinti (Kúria Bfv.II.241/2021., BH2022. 34.).

[32] Ennek okán néhány vádlott személyi körülményei körében rögzített adatok a Be. 561. § (3) bekezdés b) pontja szerint a Be. 186. § (1) bekezdésének d), f) és g) pontjai nyomán helyesbítésre szorultak az alábbiak szerint:

- Bujdosó Éva VI. rendű vádlott az elsőfokú ítélet [8] bekezdés második mondatában írtakkal ellentétben családi magánbölcsődét üzemeltet, havi nettó 350 000 forint jövedelem mellett (Debreceni Törvényszék 24.B.69/2025/34. számú jegyzőkönyv 10. oldala);
- Terhelt4 VII. rendű vádlott az elsőfokú ítélet [9] bekezdésének második sorában írtakkal ellentétben havi nettó 400 000 forint összegű jövedelemre tesz szert (Debreceni Törvényszék 24.B.69/2025/34. sorszámú jegyzőkönyv 12. oldala);
- Terhelt5 VIII. rendű vádlott esetében az elsőfokú ítélet [10] bekezdésének negyedik-ötödik sorában a vagyona vonatkozó megállapításokat akként helyesbíti, hogy vagyona a lakcímén lévő 30 millió forint értékű ingatlan 4/5-e, míg élettársa tulajdonában áll az ingatlan 1/5 része (Debreceni Törvényszék 24.B.69/2025/35. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal);
- Terhelt7 XI. rendű vádlott esetében az elsőfokú ítélet [12] bekezdésének negyedik mondatát akként helyesbíti, hogy két nagykorú gyermeke külön háztartásban él (Debreceni Törvényszék 24.B.69/2025/35. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal);
- Terhelt9 XIII. rendű vádlott esetében az elsőfokú ítélet [14] bekezdésének első mondata helyesen: „Legmagasabb iskolai végzettsége: főiskola”;
- Terhelt11 XV. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet [16] bekezdésében a vagyona vonatkozó adatok egy részét akként pontosítja, hogy a saját tulajdonában álló, öröklés jogcímen megszerzett 2 hektár föld értéke ismeretlen.

[33] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, ami e vádlottak felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[34] Nem tévedett a törvényszék, mikor a cselekmény anyagi jogi minősítése során a Btk. 2. § (2) bekezdése szerint az elbíráláskor hatályos büntető törvény rendelkezéseit vette figyelembe, azonban a vádlottak cselekményei egy részének minősítése helyesbítésre szorult.

[35] A törvényszék az előkészítő ülésen a vádlottak büntetőjogi felelősségét a módosított vád szerinti bűncselekmények minősítésével egyezően állapította meg az abban írt rendbeliséggel egyezően a Btk. 290. § (1) bekezdés szerinti vesztegetés büntetében, a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felbújtóként megvalósított ún. intellektuális közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 423. § (2) bekezdés b) pontja szerinti szintén felbújtóként elkövetett információs rendszer megsértésének büntetében.

[36] E bűncselekmények közül a Btk. 423. § (2) bekezdés b) pontja szerinti információs rendszer megsértése büntettét az követi el, aki információs rendszerben lévő adatot jogosulatlanul vagy jogosultsága kereteit megsértve megváltoztat, töröl vagy hozzáférhetetlenné tesz; a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, az ún. intellektuális közokirathamisítás büntettét pedig az valósítja meg, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, ténytet vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba.

[37] Jelen esetben e fenti két bűncselekmény alaki halmazata a bírói gyakorlat nyomán látszólagos.

[38] Az EESZT (Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér) az egészségügyi ellátóhálózat informatikai rendszereinek együttműködését biztosító, meghatározott központi elektronikus szolgáltatásokat megvalósító egészségügyi ágazati informatikai rendszer (az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 35/A. §; az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térrel kapcsolatos részletes szabályokról szóló 39/2016. (XII. 21.) EMMI rendelet), ami egyben hatósági nyilvántartásként közokirat, így az abban lévő adatok meghamisításával, vagy abba történő hamis adatok felvitelével szükségszerűen megvalósul az információs rendszer megsértésnek büntette is. Nem kétséges, hogy dogmatikailag az információs rendszer elleni bűncselekmény, valamint a közokirat-hamisítás védett jogi tárgya eltér egymástól. Az sem igényel részletesebb indokolást, hogy az információs elleni bűncselekmény vizsgált fordulata az információs rendszerben tárolt, kezelt adat megváltoztatásával megvalósul, függetlenül attól, hogy az ezzel érintett információs rendszer egyúttal közokiratnak is minősül vagy sem.

[39] Az EESZT közhiteles nyilvántartásra mint közokiratra elkövetett közokirat-hamisítást azonban nem lehet másként elkövetni, minthogy az információs rendszerbe valótlan adatot bevigyen az elkövető. Következetes és megszilárdult az ítélkezési gyakorlat, miszerint két bűncselekménynél nem jön létre bűnhalmazat, ha az egyik gyakorlatilag nem követhető el a másik nélkül, mivel az annak az eszköz-cselekménye (Legfelsőbb Bíróság Bfv.74/2008/5.). Az EESZT hatósági nyilvántartás meghamisítása nem hajtható végre az információs rendszerben tárolt adatok megváltoztatása nélkül, így halmazatban történő megállapításukra nem kerülhet sor. Ennek okán a vádlottak cselekményeinek minősítése köréből az információs rendszer megsértésének büntette mellőzésre szorult. A vesztegetés büntetnének és a közokirat-hamisítás büntetnének halmazata azonban valódi.

[40] A büntetés enyhítését célzó fellebbezések alaposnak mutatkoztak, illetve az ezzel ellentétes irányú ügyészégi fellebbezés nyújtott kereteken belül a joghátrányok enyhítése vált indokolttá.

[41] A büntetéskiszabás mindig gondos és szerteágazó értékelő tevékenységet feltételez. A büntetés kiszabása során a bíróságnak figyelemmel kell lennie a büntetés törvényben rögzített céljára (Btk. 79. §) és a büntetés kiszabásának elveire (Btk. 80. §), valamint a Kúria büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményében foglaltakra. Nyilvánvaló, hogy ezek a büntetéskiszabási tevékenység mérlegelendő, mérlegelésre váró szempontjai.

[42] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen tárta fel, azonban ítélete [62] bekezdésében írt vádlottakon kívül a kiskorú gyermek eltartásának tényét – egyetértve a védelmi perorvoslat indokolásában írtakkal - Terhelt18 XXIV. rendű és XXV. vádlottak javára is figyelembe kell venni.

[43] Mindezen túlmenően a törvényszék álláspontjától eltérően a felbújtói elkövetői minőség enyhítő körülményként figyelembe nem vehető, ezzel szemben az a vádlottak terhére jelentkező súlyosító hatású alanyi tényezőt eredményez, hiszen az elkövető kezdeményező, vezető, másokat bűnelkövetésbe vivő szerepe súlyosító körülmény (Kúria 56. BK vélemény II.8. pont).

[44] További súlyosító körülményként jelentkezik terhelt6, Terhelt4 VII. rendű, Terhelt5 VIII. rendű, Terhelt8 XII. rendű, Terhelt9 XIII. rendű, Terhelt10 XIV. rendű, Terhelt11 XV. rendű, Terhelt13 XVII. rendű, Terhelt18 XXIV. rendű, Terhelt19 XXV. rendű. rendű és Terhelt20 XXV. rendű. rendű vádlottak tekintetében a kettőnél több bűncselekmény halmazata (Kúria 56. BK vélemény III.6. pont).

[45] Az elsőfokú ítéletben felsorakoztatott enyhítő körülményeken túlmenően a vádlottak javára kell figyelembe venni a cselekmény elkövetése és elbírálása közötti jelentős időmúlást és a Be. 564. § (4) bekezdésének b) pontja szerint a büntetőeljárás elhúzódását is a 2/2017. (II. 10.) AB határozat nyomán kialakult gyakorlatnak megfelelően. A felülbírálattal érintett eljárás perviteli adatait áttekintve ugyanis megállapítható, hogy a vádlottakkal szembeni vádemelésre 2024. szeptember 24. napján került sor, utána az eljárást a bíróság felfüggesztette, majd az egyéb érdekelt1 2025. február 11. napján kelt III/3394-3/2024. számú határozatára tekintettel azt folytatta. Ezt követően a Hajdú-Bihar Vármegyei Főügyészség 2025. április 25. napján a vádat módosította. A büntetőeljárás tényeiből bár egyértelműen megállapítható törvényszék azon erőfeszítése, amely arra irányult, hogy a vádról a tisztességes eljárás követelményrendszere és a törvényesség szem előtt tartása mellett mielőbb döntést hozzon, az eljárás tartamát illetően azonban megállapítható, hogy a fentiek miatt annak ellenére viszonylag hosszú volt, hogy a tárgyalás előkészítő szakaszában, az előkészítő ülésen a vádlottak a váddal egyezően beismerték a bűncselekmények elkövetését. Mindezt a joghátrány alkalmazása során is kifejezésre kell juttatni.

[46] A fentiekre, valamint a fellebbezéssel érintett vádlottak büntetlen előéletére, rendezett életvitelére, az általuk elkövetett cselekményeket körbevevő speciális, a Covid járvány okozta élethelyzetre és ennek a bűncselekmények elkövetésében betöltött szerepére, így a cselekmények konkrét tárgyi súlyára és társadalomra veszélyességére, illetve a minősítésbeli változtatásra is tekintettel az enyhítő körülmények nagyobb nyomatéka folytán az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben a büntetés célja a büntetés kiszabásának elhalasztásával is elérhető. A Kúria 55. BK vélemény I. pontjában kifejtett szempontrendszer is szem előtt tartva, e vádlottak esetén szükségtelen büntetés kiszabása, a közvetlen joghátránnyal nem járó, de a büntetés kiszabását kilátásba helyező Btk. 65. § (1) bekezdésében meghatározott próbára bocsátás intézkedés elegendő joghátrány jelent, ami

mellett az általános megelőzés kívánalma sem sérül. Az igen kedvező személyi körülményekkel bíró, korábban és jelenleg is becsületes életmódot folytató vádlottak által elkövetett bűncselekmények közül kétségtelen, hogy a vesztegetési cselekmény - jellegénél fogva - társadalomra veszélyességének mértéke jelentősebb, de az elkövetett konkrét bűncselekmények alkalmosszerűségére és azok indítékára tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint a próbára bocsátás intézkedéssel kellően biztosított az egyéni megelőzés, de az nem került ellentétbe az általános megelőzés követelményével sem.

[47] A próbaidő tartamát az ítéltábla a fokozatosság, az egyéniesítés és a belső arányosság követelményét szem előtt tartva a feltárt bűnösségi körülmények és a vádlottak kedvező családi és munkahelyi körülményei mellett a halmazatban lévő bűncselekmények számához és az elkövetői szerepekhez igazítottan határozta meg rendelkezésre álló 1-3 évig terjedő kereten belül az egyes vádlottak esetén 1 évben, 1 év 4 hónapban és 1 év 8 hónapban a Btk. 65. § (3) bekezdésének felhívásával.

[48] Az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdések kapcsán megállapítható, hogy a bűnügyi költségre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezések is alapvetően megfelelnek a törvénynek.

[49] A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a fentiek szerinti részében a fellebbezéssel érintett valamennyi vádlott esetében Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[50] Az, hogy a több törvényi tényállás keretei közé illeszkedő egyetlen cselekmény valóságos, vagy látszólagos alaki halmazatot valósít-e meg, nem a bűnösségről, hanem a jogi minősítésről szóló állásfoglalást jelent. Ezért az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2), valamint a (2a) bekezdéseiben foglalt előírások zárják ki, ugyanis másodfokon az elsőfokú bírósággal ellentétes döntés nem született.

Debrecen, 2026. január 28.

Dr. Elek Balázs s. k. a tanács elnöke, Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s.k. előadó bíró,
Dr. Toma Attila bíró s.k.

Záradék: A Debreceni Törvényszék 24.B.69/2025/49. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.486/2025/65. számú másodfokú határozatában foglalt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. január 28.

Dr. Elek Balázs s. k.
a tanács elnöke